

Παλειόμυ] παρ' ελθοίμυ, η και πορσελθοίμυ. δ' ελτα δ' ε A
καλειεθ γωαμειον αιδοιον. Σ. Θ. ζ. ζ. γωαμειον ποειθη-
βαιον, και το αιδοιον ουτω παρ' ελτοίμυον εχειν πανυ
εν περυση παλαι επιθετο. αλλα τουτο παντελως αιχρον,
και γωαμειος λιαν αρχημονεσπε τεκμηριον. Στυοντ
αν ανδρες] στυοντ αν. στυειν, και στυεσθαι, το αιδοιον εν-
τεινεν. οθεν το στυμα, η στυοισι, οταν ανηρ η στυμα-
στας υπηθυμει, και αστυθε, ο στυειν μη δυναμειος. ο αρ-
γος εν τ' στυεσθαι, και αστυθεσ οικος, εν ο' ενεστι ανηρ. τε-
λεστιν ακαρπος, και αγρονος, παρ' ελ το στυειν σερηλικως, και
οικος αστυθεσ, ο μη εχων ανδρα, ος εχει αν λεγειν το, στυο-
μα τεκμηριον. αλλα μαλλον το, αστυναξ γεγονα.
τυεστι μη περυσως ικανος εντεινεν το αιδοιον, κ' τ' ε-
ρωτα, τ' στυεσθαι χαειν. Ευσταθιος. πλεκοιυ ζ. πλεκε-
σθαι, συμπλεκεσθαι, στυεσθαι, μη πορσελθοίμυ ζ, μη
πορσελθοίμυ τοις στυεσθαι μιγλυαι υπηθυμεισιν, αλ-
λα τ' στυεσθαι απεχοιμεθα. Ογ' ων Μενελαος.] ο
Μενελαος ουω παρενιδων πατε τα μηλα τ' Ελενης γυ- C
μνησ, το ξιφος εζεβαλει οιω, οιω, νομιζω. αλλα Δωρεσι
(αυτα λελεικ) ων αντι τ' ουω. μηλα ζ καιε μεταφορι-
κως τουσ μασους, εζ. πτω τ' μηλων, τ' κερπων, και τ' σ-
μασων ομοιοτητα. οι δ' εμασοι μηλοσδεσ καιοι νομι-
ζον. το ζ πο, αντι τ' σποκα, ο εστι ποτε, παλαι, ειρηται
κα' δυο ποτω. μισιον δ' εχρηστικον. οιω ζ ποιωτικον,
και Δωρεκον εν τ' οιω, οθεν το οιωσ, ω, περυσωμειον. ο και
Αθικως αν λχθεισ. οειν ζ, το νομιζην, και δοκειν, και ο-
εσθαι, κ' εζηλυσιν ποιωτικως οειν. ε παρενιδων απορ. ε η
μετοχη δυο τ' παρενιδω. Ην αφισι] εζ. πτω σωθε-
σιν ο τονος ανελεκε. Ινιες μηλοι αφισι γραπτεον οιον D
ται, αφιναμ δ' ενω καταλιπεν. ο νους. τι δε λεζεισ, τι
ποιησεισ ωμωρα συ εαν οι ανδρες ημασ καταλιπωσ;
Κωα δ' ερειν δεδ αρμηλυ. Ιονους. ου ποιησεισ. το τ' φε-
ρεκράτς. τ' το δεβειν ακολασον χημα εις το αιδοιον.
ειρη ζ δεβειν τ' αλλο παρ' οντων αυθισ εφ' οισ πεπνονθα-
σιν η παροιμια. Σ. τ' το μλυ τοι λεγεσθαι δ' ωαίαι και περ-
τ' ελ τ' ηδη περ' αρμηλυ παρ' ελιν εθελοντων, οπερ σημα-
νει τα ανωφελη ποειν, ωσ και το, ακον δ' ερειν. Φερεκρά-
τς δε, κ' τ' Σειδαν, Αθωαίος κωμικος ωσ Αλεξανδρω
στυεσθαι τωσ. Φλυαεια ταυτ' εστι. και μεσρον, και εν-
νοιασ χαειν ετω γραπτεον, Φλυαεια ταυτ' εστιν τα ου
μεμιμημενα. η, Φλυαεια ταυτ' εστιν τα μη μεμιμημενα. E
το πληρεσ τα ε μεμιμημενα. ταυτα α ου λεγεισ, φλυ-
αεια, και ληρος υπαρχει. ταυτα λεγω τα ουπω μεμιμη-
μενα. η, ουω απερ εδεις πο εμιμησατο, εϊτε τ' ελλων
παρ' ελ δεγμα μιμητα μωρος εποιησατο. δωματιον δε, το
οικηματιον, τ' θαλαμον, τ' κοιτησ αν ω οι ανδρες κ' τ' ε-
ιδων γωαμειων κοιμασθαι, και τεκνοποιειν εωθασαν, ωσ
εν τ' νουτεον. Αντεχκ.] αντεχομαι retineo. quasi
contra teneo, adhæreo. αντεχε τ' θυρων hoc est ita

adhare foribus, vt ab eis te auelli non finas. Πα-
ρέχειν κηκ κακως.] τοις ανδρασι εια χηκμωροισ δεει κα-
κως, τυεστι μογισ, και χολη, και φεσδωλωσ παρεχειν
στυεσθαι. ουδεμια γδ ηδονη ενεστι εν τοιαυτη στυεσθαι
βιασ, και παρ' ελ πτω γνωμω τ' γωαμειων ποιωμερη.

CHR. Πλω Ποσειδων εσκαφη.] Inter Pro-
uerbia hanc sententiam Euripideam recenset Su-
das, & valere vult in eos qui rem tantum vnam e-
xercent, neque aliud quicquam cogitare aut me-
ditari norunt. Hic verò nihil aliud intelligit per
hanc Metaphoram quam το στυεσθαι ζεν κηκμωρον.
Neptunus enim qui se iunxit cum Tyro, procre-
auit Nelea & Peliam. Tamen ego arbitror per
Neptunum designari naturam in femina humidif-
simam, Per scapham autem veneream libidinem,
qua vt dixit Augusti filia, tollit vectorem etiam
cum nauis est plena. Ομως γε μ' ανδει.] Lego ο-
μως γε μαν προ μω. Paulò post lege per interro-
gationem (ο μη γηροιο) μαλλον αν. Malè autem in
Veneta editione habes ομοι γηροιο. Ενδον εντε-
τειμμενα.] Id est συμπλεκεσθαι deterfa & lota, nisi
maius referre ad tritum συμμυθιον. Δελτα παρα-
τειμμενα.] Quid sit δελτα, neque ipsa nesciunt
Vestales, nam περ' εφρασισ εστι του γωαμειου αιδοιοσ. cui
barbam vellere solent, & vofsellis vitur non so-
lum ad compescendam superciliorum luxuriam.
Verbum autem στυειν, omnino venereum est, &
tentiginosum, quo multus vitur Aristophanes,
sed sæpè accidit vt pro εστυκωσ legatur εστυκωσ, ma-
lè, quamuis etiam sit stator libidinosus. Prouer-
biale dictum est ουδεν μεγα φρονει εστυκωσ ανηρ.
Quam sententiam sapiens hebræus videtur innu-
isse cum scripsit: Adulteros propter cordis ino-
pnam perdere animam suam. Lege autem απεχοι-
μεθα non απεχοιμεθα. Εζεβαλει οιω το ξιφος.] E-
tiam vt supra οιω per parenthesis lego pro οιωμα.
Apud Andromacham Euripidis, sic Peleus Me-
nelaum propter hanc ignauiam increpat, αλλ' ωσ
εσπειδεις μασον, εμβελων ξιφος φιλημ' εδελξω, neque
dubito quin eo respexerit Aristophanes. Το του
Φερεκράτους.] Schema aiunt libidinosum, εις το αι-
δοιον, & dictum Prouerbum in eos qui præter
mala quibus infestantur, nouorum accessione
torquentur. Est sanè teste Hesychio, etiam κωων
pars illa qua viri sumus. Puto autem per hæc Lysi-
stratam innuere ολισθεσ de quibus antea dictum,
& ficta illa veretra vel Tribadum nequitias. ait e-
nim postea ταυτα τα μεμιμημενα

Ουδ' ενι τουσ εισ ηδονη τοις παρ' ελ βιαν.
Κ' αλλωσ οδωσαν χηκ και μελει ταχως παυν.
Απερυσιν. ε γδ εδ' εποτ' εφρανθησε)
Ανηρ, εαν μη τη γωαμειοσυμφερη.
Κα. Εϊτοι δοκει ταυτα σφαν ταυτα χ' ημιν ξυω-
δοκει.

F
*Nam vis ubi adsit, et voluntas exulsæ
Quin et dolendum est, illicò illi maximè
Tum deficiunt, non enim oblectarier
Poterit vir unquam, feminam hoc si non in-
uat.*
CA. Vos si probatis ista, nos probabimus.

Bis. Απερυσιν] απαγορευθουσ, εδωνησιν φερειν πλεω G
χρονον τασ λυπασ, και παρ' ελ γατα, απερ αυτοισ αιει
παρ' ελομιν. συμφερη δε, λυσιστελη, δηλονοτι η τοιαυτη
μηξισ ε στυεσθαι. τυεστιν εναν η γωη μη εελη στυου-
σιαζειν, εζ. το νομιζειν τ' το εαυτη ε συμφερειν. ετω δ' ε
πτω γωαμειων καικίαν, και τροπεσ καιοηθεισ ο ποιωτησ η-
μιν δηλοσ.

CHR. Απερυσιν.] Id est απαγορευθουσ εδω-
νηται τε πολεμω. Paulò post εϊτοι δοκει ταυτα σφαν.
Dele prius ταυτα, vt rectè deest in Veneta edit.
Bis. Εϊτοι δοκει σφαν τουτω και εν Ορυσιν, Εϊ τινε
δοκει σφαν, ταυτα και μοι ξυωδοκει. ονουσ εετ', εϊ ουω
ταυτα ημιν δοκει, και ημιν ξυωδοκει. Εν τισιν δε βι-
βλοισ διεφθαρμενωσ, και παρ' ελ τ' τε μετρε νομον, ουτωσ
Bbbb iij